

азъ да изслушамъ тогова. (Къмъ Куна) Кажиму да дойде.

(Куна излиза. Другитѣ отиватъ въ съседната стая, а Запряновъ стои замисленъ)

VI.

(Влиза Платнаровъ и се кланя низко)

Платнаровъ. (се кланя низко) Преди всичко, позволете г-нъ Запряновъ да ви поздравя съ голѣмия постъ, па и за щастливото избавление. Сждбата ви прати едно изпитание преди да получите президентството. Сърадвамъ ви. (Иска да подаде ржка, но не смѣ).

Запряновъ. (Съ лека усмивка, безъ да си подаде ржка). Да, азъ четохъ некролога, написанъ отъ васъ. Ето дори го поставихъ на първо мѣсто въ моя музей.

Платнаровъ. (Съобразилъ) Ние хората сме искрени къмъ нѣкого, когото го изгубимъ,

Запряновъ. И когато той възкрѣсне, както стана?

Платнаровъ. Именно за това дойдохъ да ви кажа какъ ми подеждува случилото се съ васъ и каква промѣна настана въ мене. Отъ вашъ противникъ — азъ ставамъ вашъ привърженикъ. . .

Запряновъ, Щомъ е искрено—това е отраднo.

Платнаровъ. Убедихъ се, че така както отиваха политическитѣ ни работи до вчера — ние бѣхме предъ гибель, И за това азъ се приближавамъ къмъ васъ, като единственна личностъ, достойна да поведе политиката ни по пжтя на обновление. И за това